

Дејан САВОВСКИ

ХОМО МАКЕДОНИКУС И ЗАЧЛЕНУВАЊЕТО ВО НАТО

Дали со букурешкиот Самит на НАТО, на некој начин, за нас Македонците се повторува историјата, кога кон нас уште еднаш, на тривијален начин, беа изведени невидена ароганција и хипокризија. Несфатливо и застрашувачки е тоа што Европа и НАТО го бараат од нас. Но, зарем ние сè уште не се научивме од досегашните грешки? Не сфативме дека историјата е учителка на животот. Неуспехите во историјата не се резултат на самата историја, туку на оние кои ништо не научиле од неа. Она што ме изненадува е сознанието дека власта и понатаму води иста политика во некои области од меѓународните односи и покрај тоа што штетноста за таа политика е очигледна. Тука, пред сè, мислам на несфатливите отстапки кои власта ги прави пред одредени барања кои доаѓаат надвор од државава.

Но, нејсе, Самитот заврши и логично се наметна прашањето: Како понатаму? Дали треба да очајваме или да се откажеме од аспирациите за членство. На сите овие актуелни прашања одговорите допрва ќе ги даваме и тие во најголема мера ќе зависат од нас самите. Само од нас самите ќе зависи колку ќе бидеме упорни и истрајни во остварувањето на најавеното. Од тоа ќе зависи дали и натаму македонското битие ќе лебди над овие балкански простори. Нестабилноста на Македонија може да има дури полошо влијание на регионалниот мир отколку состојбата во Косово, поради амбивалентниот однос на нашите соседи. И тогаш повторно ли ќе бидеме, но сега само современите гемиџии и ќе се прашуваме за кого бијат камбаните. Тоа не смееме

**НИШТО НЕ Е ДОБРО
ШТО ЌЕ ОСТАНЕ
НЕОБЈАСНЕТО НИТУ,
ПАК, ИСТОРИЈАТА СЕ
ГРАДИ НА
ПРЕМОЛЧУВАЊЕ**

да си го дозволиме. Можеби поправен испит ќе немаме.

Ваквата состојба, поради направената неправда, можеби нè стави пред судбинската одлука - можно ли е да дојде до обединување на народот. Но, не би биле Македонци такви какви што сме ако не отворевме и за тоа дилема ЗОШТО и КАКО? Сè што е спротивно од обединувањето ќе биде уште една историска неправда кон завештанието на нашите предци. А вистината е дека ние како народ имаме многу добри особини но, исто така, и многу недостатоци.

Можеме одеднаш да се воодушевиме, лесно да поверуваме, малку да прашуваме, брзо да пресудуваме, често да простуваме, но и брзо да забораваме. Инаку, кога не би било така како би можело да се разбере нашето "духовно ропство", кое е едно од основните причини за повторување на грешките.

Затоа и сакам да потсетам дека на историјата треба да се потсетуваме, бидејќи таа многу кажува. Во овие рамки е и создадена специфичната слика на духот што може да се дијагностицира како Хомо Македоникус.

Затоа ни е потребно тоа обединување, но и посветеност и принципиелност за поуспешно спроведување на зацртаните цели. А тие почнаа по стекнувањето на нашата независност по мирен пат,

кога својата безбедносна политика ја градевме без историското наследство од членството во евроатлантскиот и во варшавскиот сојуз. Од друга страна, пак, тој процес се одвиваше и сè уште се одвива со сериозни проблеми предизвикани од нестабилноста во непосредното опкружување.

Но, затоа имаме јасна и најавена подготвеност за соработка со сите соседи, како и со влегувањето во евроатлантските интеграциони процеси, со нагласени јасни чекори за членство во НАТО. Според мене, нашата директна придобивка од членството во Алијансата е првенствено обезбедување долготрајна стабилна меѓународна безбедносна позиција на државата, како и зајакнување на националниот респект, идентитет и преговарачка позиција. Секако придобивка би било стабилизирањето

**И тогаш повторно ли ќе бидеме, но сега само со-
времените гемиџии и ќе се
прашуваме за кого бијат
камбаните. Тоа не смееме
да си го дозволиме. Може-
би поправен испит ќе не-
маме.**

на статусот на државава како земја без ризик и со ниско ниво на ризик за странските инвестиции. Тоа е и аргумент повеќе за оправданоста на настојувањето државава да биде членка на оваа организација.

Затоа и лично сметам дека преговорите со НАТО треба да продолжат и покрај нанесената неправда од страна на Грција (Европа). Тој проблем уште долго време нема да се реши затоа што спорот со името е само вешто фрлена мамка, која треба да го одвлече вниманието од вистинскиот проблем.

Да не дозволиме да се доведеме во состојба на свршен чин, во состојба на без излез, што Грците со душа го чекаат.